

ໂຄຮົງກາຣ໌ຫລວງ
ມູນັດ

รายงานວิจัยຈັບສນມູຽນ ປະຈຳປີ 2547-2548

ໂຄຮົງກາຣວິຈີຍທີ 3025 – 3481

ເຮືອງ ການศຶກຫາແລະ ດັດເລືອກພັນອຸນ້ອຍຫ່າງລູກຜສມບາງພັນອຸນ້ບນພື້ນທີ່ສູງ

Cultivars Study and Selection of some Atemoya (*Annona hybrid*) in the Highland

ຄະນະກຳມະນຸຍາໂຄຮົງກາຣວິຈີຍ

ນາຍມະເທືຍນ ແສນຕະໜົນ

ລໂລງໝໍຍ ແບປະເສົາ

ບໍລິຫານ ວາຖານ

ວິພັດນ ດວງໂກຫນ

Monthian Saendumuen

Chalongchai Babprasert

Bantoon Warrit

Wipat Duangpoch

ໄດ້ຮັບຖຸນວິຈີຍສັນບສນຸນຈາກມູນັດ ໂຄຮົງກາຣວິຈີຍ

ເດືອນ ກຸມພາພັນທີ 2549

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมูลนิธิโครงการหลวง สันบสนุนงบประมาณการทำวิจัยฯ ของราบของพระคุณ ศ.ดร.สุรนันต์ สุกสรรพันธุ์ ที่ทำการจัดหารบรวมพันธุ์น้อยหน่าลูกผสมจากแหล่งต่างๆและจัดทำแปลงที่สถานีเกษตรหลวงปางดดะ มูลนิธิโครงการหลวง ขอกราบของพระคุณดร.ณรงค์ชัย พิพัฒน์ ธนาวงศ์ Prof. Yau-Shiang Yang และ Mr.Chein Chi -Yeh ที่สนับสนุนจัดหาสายพันธุ์น้อยหน่าลูกผสม

ขอกราบของพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. บัณฑูรย์ วาฤทธิ์ และ รองศาสตราจารย์ ฉลองชัย แบบประเสริฐ ที่ปรึกษางานวิจัย ซึ่งให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา วิธีการต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัย

ขอกราบของพระคุณ ดร. กฤษณา กฤษณพุกต์ ซึ่งให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา วิธีการต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัย

ขอขอบพระคุณสถานีเกษตรหลวงปางดดะ มูลนิธิโครงการหลวงที่เอื้อเฟื้อสถานที่ทำงานวิจัย ขอขอบพระคุณพี่สุทธศน์ พีแสงคำ พี่สายโภน ลุตตี้ ป้าบัวฝ่าย จันคำ อ่อง เย็นแก้ว อาเร่ เสาร์คำ แสงเดือน นิกวิ งานขยายพันธุ์ไม้ผลและแปลงแม่พันธุ์ไม้ผลสถานีเกษตรหลวงปางดดะ มูลนิธิโครงการหลวง และเจ้าหน้าที่ได้ให้ความสะดวกในการวิจัยและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในงานวิจัยของข้าพเจ้า

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่ให้กำเนิดและให้การสนับสนุนการศึกษา ตลอดจนให้กำลังใจและอบรมสั่งสอนข้าพเจ้าตลอดมา

ขอขอบคุณสำหรับน้ำใจจากพี่เพื่อนและน้อง ๆ ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ตลอดจนให้คำแนะนำและคำปรึกษาในงานวิจัยให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น ที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดความมานะ พยายามที่จะต่อสู้และเอาชนะต่อไป

มณฑียน แสนดะหมื่น
หัวหน้าโครงการวิจัยฯ

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญ	๑
บทคัดย่อ	๑
บทนำ	๒
วิธีวิจัย	๓
ผลการทดลองและวิจารณ์ผลการทดลอง	
ลักษณะทางสังคมวิทยา และลักษณะประจำพื้นที่อยู่หน้าลูกผสม	๔
การเจริญเติบโตทางลำต้น	๑๓
การออกดอกติดผล	๑๔
การให้ผลผลิตและคุณภาพผลผลิต	๑๖
การเกิดโรคและแมลง	๑๗
การขยายพันธุ์และต้นตอ	๒๔
ต้นทุนการผลิต	๒๗
สรุปผลการทดลอง	๓๐
เอกสารอ้างอิง	๓๑
ภาคผนวก	๓๒

ฉบับภาษาไทย

การศึกษาและคัดเลือกพันธุ์น้อยหน่าลูกผสมบางพันธุ์บนพื้นที่สูง
Cultivars Study and Selection of some Atemoya (*Annona hybrid*) in the Highland

นายมณฑีyan แสณดะหมื่น¹ ฉลองชัย แบบประเสริฐ² บัณฑูรย์ วาฤทธิ์³ และ วิพัฒน์ ดวงโภชน์¹

บทคัดย่อ

จากการรวบรวมพันธุ์น้อยหน่าลูกผสมพันธุ์ดีจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยทำการปลูกลงแปลงระยะ 2 x 3 เมตร ซึ่งดำเนินงานที่สถานีเกษตรหลวงปางตะ อ. สะเมิง จ. เชียงใหม่ ในระหว่างปี พ.ศ. 2547 - 2549 ซึ่งได้รวบรวมพันธุ์น้อยลูกผสม 16 สายพันธุ์ได้รวมจากแหล่งต่าง ๆ พบรากทุกสายพันธุ์มีการปรับตัวมีและการเจริญเติบโตทางลำต้นได้ดีในพื้นที่สูงของโครงการหลวง(700 เมตร) มีบางพันธุ์ที่มีคุณสมบัติดีเด่น คือ พันธุ์ เพชรปากซ่อง ซึ่งมีขนาดผลใหญ่ รูปหัวใจ น้ำหนักผล 577.5 กรัม ผิวผล ค่อนข้างเรียบ มีร่องตาตื้น ผลอ่อนสีเขียวเข้ม เมื่อแก่ จัดสีเขียวอ่อนหวานนวล เปลือกหนา เมล็ดสีน้ำตาลอ่อน เนลี่ย 25 เมล็ด/ผล ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำ 20 องศาบริกซ์ ผลผลิตโดยเฉลี่ยอายุ 2 ปี 2.5 กก./ต้น/ ส่วนอีกพันธุ์ได้แก่ พันธุ์อัฟริกันไพร์ด น้ำหนักผลเฉลี่ย 587.5 กรัม/ผล ผลมีลักษณะเป็นตุ่มหนามรอบผล ผลอ่อนสีเขียวเข้ม เมื่อแก่จัดสีเขียวอ่อน เมล็ดสีน้ำตาลอ่อน เนลี่ย 24 เมล็ด/ผล ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำ 21.5 องศาบริกซ์ พันธุ์ TA-Taiwan น้ำหนักผลเฉลี่ย 522.5 กรัม/ผลกลม ผลสีเขียว เมล็ดสีน้ำตาลอ่อน จำนวนเมล็ดเฉลี่ย 21.5 เมล็ด/ผล ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำ 20.6 องศาบริกซ์ และยังมีพันธุ์ที่นำสนิใจคือพันธุ์ T4 พันธุ์ Golo และพันธุ์ Red มีคุณภาพผลผลิตที่ดี จากการศึกษาระบบนี้ ทำให้ทราบว่าน้อยหน่าลูกผสมหลายพันธุ์มีแนวโน้มที่จะปลูกและให้ผลผลิตได้ในสภาพบนที่สูงของประเทศไทย

Abstract

16 hybrid of *Annona* were collected at Royal Agricultural Pangda Station, Samoeng District, Chiang Mai Province, THAILAND during 2004-2006. All of them can grow at highland (700 meter). Some of Atemoya hybrid such as Petpakchong gave biggest fruit at 577.5 gram. It has smooth skin fruit has green color, 25 seeds. It gave high total soluble solids at 20 brix, 2.5 kg of productivity per 2 years. Second hybrid African-pride gave biggest fruit at 587.5 gram. Skin not smooth, young fruit has dark green color, harvest fruit has light green color, 24 seeds. It gave high total soluble solids at 21.5 brix. Last hybrid TA-Taiwan gave biggest fruit at 522.5 gram. It has round skin , green color, 21.5 seeds. It gave high total soluble solids at 20.6 brix. Another hybrid such as T4, Golo and Red also gave good quality of product. The results showed that some cultivars of atemoya can grow and yield in highland of Thailand.

Key word: selection , atemoya, highland

1. สถานีเกษตรหลวงปางตะ อ. สะเมิง จ. เชียงใหม่
2. ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บทนำ

ไม้ผลสกุลน้อยหน่า *Annona* ออยในวงศ์ Annonaceae ประกอบด้วยพืชหลายสกุลและสกุลที่สำคัญในวงศ์นี้ คือ *Annona* หรือ *Anona* ซึ่ง Venkataratnum (1959) รายงานว่า มีมากกว่า 70 ชนิด และมีเพียง 5 ชนิดเท่านั้นที่มี ความสำคัญในด้านการบริโภค คือ *Annona squamosa* Linn., *A. cherimoya* Mill., *A. diversifolia* Saff., *A muricata* Linn. และ *A. reticulata* Linn. นอกจากนี้แล้วสกุลอื่น ๆ ประโยชน์ทางด้านการแพทย์ ใช้เป็นต้นตอ สกัดเจาสารในต้น และใช้ในการปรับปรุงพันธุ์ โดยน้อยหน่าเป็นไม้ผลที่ปลูกง่าย ให้ผลออก ทนแล้ง เป็นที่นิยมบริโภคของคนทั่วไป พื้นที่ปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ สรบุรี เพชรบูรณ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ซึ่งจังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีการปลูกน้อยหน่ามากที่สุดโดยในปี การเพาะปลูก 2546 มีพื้นที่เพาะปลูกทั้งสิ้น 123,242 ไร่ และมีผลผลิตรวม 122,586 ตัน โดยมีผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 1,068 กิโลกรัมต่อไร่ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2547) ซึ่ง Sturrock (1940) รายงานว่า พืชในสกุลนี้แต่ละชนิดหรือแต่ละพันธุ์ ถือว่าเป็นสายพันธุ์บริสุทธิ์ (pure line) เมماะที่จะนำเอาลักษณะต่าง ๆ มาผสมกันเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงพันธุ์ การปรับปรุงพันธุ์ไม้ผลมีหลายวิธี และการผสมข้ามด้วยมือหรือการทำ hand pollination เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ในการปรับปรุงพันธุ์ พืช เพื่อให้เกิดสายพันธุ์ใหม่ ๆ Sturrock (1940) และ Simmonds (1976) รายงานว่า อะติมวย่า เป็นไม้ผลชนิดหนึ่งในสกุลน้อยหน่าที่เกิดจากการผสมพันธุ์ โดยมนุษย์ เป็นลูกผสมระหว่าง น้อยหน่า (*A. squamosa* Linn.) กับเชอร์เมวย่า (*A. cherimoya* Mill.) มีชื่อสามัญว่า atemoya, atemoyer โดย Thakur and Singh (1965) เรียก “อะติมวย่า” ว่า *Annona atemoya* Hort. จำนวน (2522) รายงานว่า น้อยหน่าพันธุ์ หนังทอง หนังเขียว ฝ้ายเขียวและอะติมวย่า สามารถผสมตัวเองได้ และผสมระหว่างพันธุ์ ได้มีว่าจะใช้พันธุ์ ได้เป็นต้นพ่อหรือต้นแม่ มีอัตราการติดผลของการผสมตัวเองและผสมระหว่างพันธุ์ อยู่ ในช่วง 21.6 – 33.3 เปอร์เซ็นต์ และมีจำนวนโครโนโซมที่นับจากเซลล์ ในปลายราก $2n = 14$ เท่ากัน ฉลองชัย (2531) รายงานว่า ในต่างประเทศได้ผลิตน้อยหน่าลูกผสม (atemoya) ที่สามารถปลูกในเขตหนาวและที่อากาศค่อนข้างเย็นได้ดี แต่มีข้อเสียคือ ผลมักแตกจากขั้วลงมาตามความยาวผลเมื่อแก่ หรือสุก นิยมปลูกกันแพร่หลายใน อเมริกา อิสราเอล และอสเตรเลีย ในประเทศไทยนำเข้ามาปลูกที่อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมาเป็นแห่งแรก เรียกว่า น้อยหน่าอสเตรเลีย มีหลายพันธุ์ เช่น African Pride, Page, Pink Mammoth และ Bradley ซึ่ง Popenoe(1920) รายงานว่ามีแหล่งปลูกในเม็กซิโก ทวีปอเมริกาตอนกลาง และตอนใต้ เพื่อให้ได้น้อยหน่าลูกผสมพันธุ์ใหม่ ที่ให้ผลผลิตสูง คุณภาพของผลดี คือ การติดผลดก ผลใหญ่ เนื้อมาก เมล็ดน้อย ผลไม่แตกเมื่อแก่ หรือสุก และความหวานไม่น้อยกว่า 15 บริกซ์ เพื่อคัดเลือกน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์ที่สามารถแนะนำให้เกษตรกรปลูกเป็นการค้าในพื้นที่โครงการหลวงต่อไป

วิธีวิจัย

อุปกรณ์การวิจัย

1. ต้นพันธุ์น้อยหน่า 16 สายพันธุ์ ดังนี้คือ เพชรปากซ่อง, Page, African pride, TA-Taiwan, TA-1, TA-2, TA-3, TA-4, TA-5, TA-6, Red, Golo, T3, T4, Fino-de-jete และ Campus
2. อุปกรณ์วัดคุณภาพผลผลิต ได้แก่ เครื่องชั่งแบบละเอียด, Hand refletometer ฯลฯ
3. อุปกรณ์การให้น้ำต้นน้อยหน่าลูกผสม ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยอินทรีย์ และสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช
4. อุปกรณ์สำหรับขยายพันธุ์พืช เช่น มีด กระไรกรตัดกิ่ง เทปพันกิ่ง
5. อุปกรณ์การเก็บบันทึกผล เช่น เทปวัด ไม้บรรทัด เวอร์เนียร์คลิปเปอร์
6. สารเคมีที่ใช้เก็บตัวอย่างพืช เช่น FAA. (Formalin - acetic – acid), Ethyl alcohol
7. สารเคมีที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพผลผลิต เช่น Sodium hydroxide, Phenophthaleine

วิธีการทดลอง

ทำการปลูกน้อยหน่า ที่ได้จากการรวมจากแหล่งต่าง ๆ และนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยการขยายพันธุ์แบบไม่ออาศัยเพศจากต้นแม่พันธุ์ที่มีของสถานีฯ ดำเนินการวางแผนการทดลอง แบบสุ่มสมบูรณ์ภายในกลุ่ม (Randomized Complete Block Design, RCBD) มี 5 ชั้น มี กรรมวิธีการทดลอง 16 กรรมวิธี (16 สายพันธุ์) รวม 80 ต้น ระยะปลูก 2x3 เมตร ทำการปฏิบัติ ดูแลทุกสายพันธุ์เช่นเดียวกัน

สถานที่ทำการวิจัย

สถานีเกษตรหลวงปางดะ มนิธิโครงการหลวง

บันทึกข้อมูล

- 2.1 ลักษณะทางสัณฐานวิทยา และลักษณะประจำพันธุ์ น้อยหน่าลูกผสม
- 2.2 บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโต
- 2.3 การต้านทานโรคแมลง
- 2.4 ต้นทุนการผลิต
- 2.5 การให้ผลผลิตและคุณภาพผลผลิต

วิธีวิเคราะห์

นำข้อมูลการเจริญเติบโตของต้นและผลผลิต มาเปรียบเทียบข้อมูลเชิงสถิติค่าเฉลี่ยในแต่ละชนิดโดยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT)

ขอบเขตงานวิจัย

เป็นการวิจัยที่ทำทั้งในแปลง และห้องปฏิบัติการ ของสถานีเกษตรหลวงปางดะ โดยศึกษา บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโต ลักษณะทางสัณฐานวิทยา และลักษณะประจำพันธุ์ การให้ผลผลิต ต้นทุนการผลิต การต้านทานโรคแมลง และคุณภาพผลผลิต ระยะเวลาที่ทำการวิจัย 2 ปี (ต.ค. 2547 – ก.ย. 2549)

ผลการทดลองและวิจารณ์

1. การรวบรวมพันธุ์น้อยหน่าลูกผสมจากแหล่งต่าง ๆ 16 สายพันธุ์ ดังนี้

ลำดับที่	ชนิด	พันธุ์	แหล่งที่มา
1	<i>Annona atemoya</i>	เพชรปากช่อง	ไทย
2	<i>Annona atemoya</i>	Page	ออสเตรเลีย
3	<i>Annona atemoya</i>	African pride	ออสเตรเลีย
4	<i>Annona atemoya</i>	TA-Taiwan	ไต้หวัน
5	<i>Annona atemoya</i>	TA-1	ออสเตรเลีย
6	<i>Annona atemoya</i>	TA-2	ออสเตรเลีย
7	<i>Annona atemoya</i>	TA-3	ออสเตรเลีย
8	<i>Annona atemoya</i>	TA-4	ออสเตรเลีย
9	<i>Annona atemoya</i>	TA-5	ออสเตรเลีย
10	<i>Annona atemoya</i>	TA-6	ออสเตรเลีย
11	<i>Annona atemoya</i>	Red	ออสเตรเลีย
12	<i>Annona atemoya</i>	Golo	ออสเตรเลีย
13	<i>Annona atemoya</i>	T3	ออสเตรเลีย
14	<i>Annona atemoya</i>	T4	ออสเตรเลีย
15	<i>Annona cherimola</i> Mill	Fino-de-jate	สเปน
16	<i>Annona cherimola</i> Mill	Campus	สเปน

ดำเนินการรวบรวมพันธุ์และจัดทำแปลงที่มีอยู่ทั้งหมด โดยรวบรวมไว้ ณ แปลงวิจัย รวบรวมพันธุ์ สถานีเกษตรหลวงปางมะดะ ที่ระดับความสูง 700 จากระดับน้ำทะเลปานกลาง

2. การศึกษาการลักษณะทางสัณฐานวิทยา

เพชรปากช่อง

มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ใบรูปหอก ปลายใบแหลม ใบหัวใจ ใบสีเขียว กว้าง 7.02(8.1-5.3) เซนติเมตร ยาว 14.13(15.7-10.8)เซนติเมตร สีเขียวเข้ม เส้นใบเด่นเห็นชัด ก้านใบยาว 1.3(1.6-1) เซนติเมตร ดอกใหญ่สัน กว้าง 0.9 เซนติเมตร ยาว 2.8 เซนติเมตร ผลใหญ่รูปหัวใจ เนื้อยาน้ำ 11.37 เซนติเมตร ยาว 13.5 เซนติเมตร น้ำหนักผลเฉลี่ย 577.5 กรัม/ผล ผิวผลผิวเรียบ มีร่องตื้นคล้ายน้อยหน่าหนัง ผลอ่อนสีเขียวเข้ม เมื่อแก่ จัดสีเขียวอ่อนขาวนวล เปลือกบางลอกเปลือกได้ ผลไม่แตกเมื่อแก่หรือ孰 เนื้อเหนียวแน่น คล้ายน้อยหน่าหนักสีเขียว เมล็ดสีน้ำตาลอ่อนเฉลี่ย 35 เม็ด/ผล รสหวานหอม ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำ (%TSS.) 20 บริกซ์

ภาพที่ 1 ลักษณะใบและผลน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์เพชรปากช่อง

พันธุ์เพจ (Page)

มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สี น้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ใน ในเดียวใบแก่เรียบไม่มีขน ในรูปหอก ปลายใบแหลม ฐานในรูปลิ่ม ที่โคนใบมีขนอ่อนละเอียดปกคลุมทั้ง 2 ด้าน ในสี เขียวคล้ำ ยาว 14.13 (15.7 – 10.8) เซนติเมตร กว้าง 7.02 (8.1 – 5.3) เซนติเมตร ยาว 3.20 เซนติเมตร ก้านใบยาว 1.3 (1.6 – 1) เซนติเมตร ดอกมีขนาด กว้าง 0.67 เซนติเมตร ยาว 3.20 เซนติเมตร ผลรูปหัวใจ ผิวเปลือกสีเขียวปนเหลือง เปลือกมีลักษณะเป็นหนาม อาจมีก้านเกือบรอบทั้งผล น้ำหนักผล 150 – 600 กรัม เนื้อน้อย กรอบ รสหวานอมเปรี้ยว มีน้ำตาลประมาณ 20.6 เปอร์เซ็นต์ ติดผลดก

ภาพที่ 2 ลักษณะใบและผลน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์เพจ

พันธุ์แอฟริกันไพรด์ (African Pride)

ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ในใบเดียว รูปใบหอก กว้าง 10.61 (8.1-12.3) เซนติเมตร ยาว 19.81 (16.7-21.9) เซนติเมตร ก้านใบยาว 1.8(1.6-1.9) เซนติเมตร ดอกมีขนาด กว้าง 0.65 เซนติเมตร ยาว 4.20 เซนติเมตร ผลรูปหัวใจยาว ผิวเปลือกเรียบ น้ำหนักผล 220-1,000 กรัม รสหวาน ปริมาณของเชิงที่ละลายในน้ำ (%TSS.) 21.5 บริกซ์

ภาพที่ 3 ลักษณะใบและผลน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์อัฟริกันไพรด์

พันธุ์ TA-Taiwan

มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ในใบเดียว ใบรูปคล้ายไข่ ปลายใบแหลม ฐานใบรูปเหลี่ยม ใบสีเขียวกว้าง 8.58 (11.8-6.3) เซนติเมตร ยาว 17.56(19.8-12.0) เซนติเมตร ก้านใบยาว 1.57(2.2-1.3) เซนติเมตร ดอกมีขนาด กว้าง 0.7 เซนติเมตร ยาว 3.48 เซนติเมตร

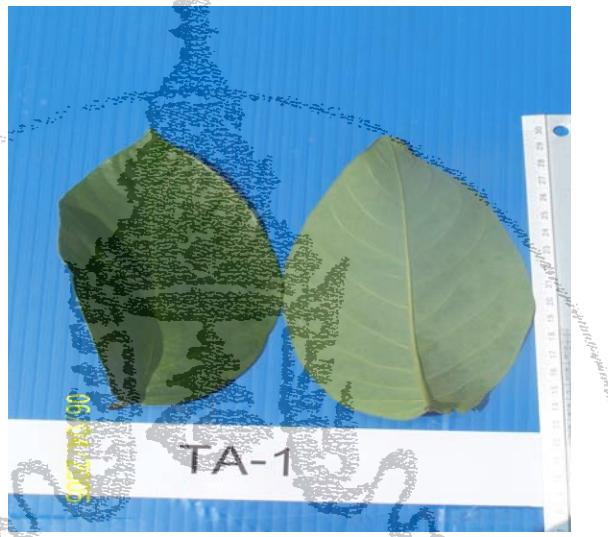

TA- Taiwan

ภาพที่ 4 ลักษณะใบและผลน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์TA - Taiwan

พันธุ์TA-1

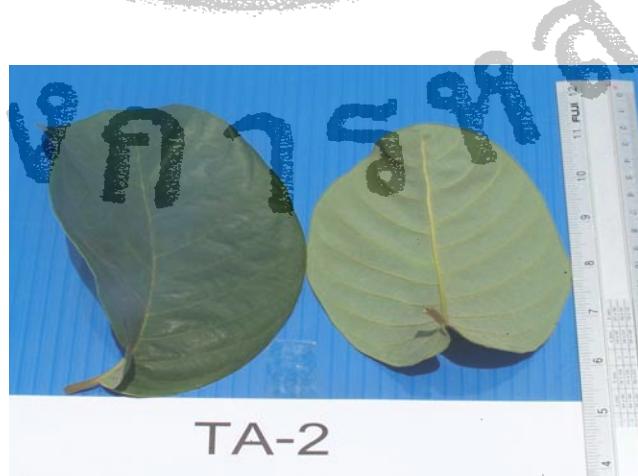
มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ในคล้ายรูปไข่ปลายใบแหลม ฐานใบเฉียง ที่โคนใบมีขันอ่อนละเอียดปักคลุมทั้ง 2 ด้าน ใบสีเขียวเข้ม กว้าง 11.18(13.3-9.7) เซนติเมตร ยาว 17.39(20.2-12.7) เซนติเมตร สีเขียว ก้านใบยาว 1.69(2.0-1.4) เซนติเมตร ดอกให้ญ่าสั้น กว้าง 0.5 เซนติเมตร ยาว 3.38 เซนติเมตร

ภาพที่ 5 ลักษณะใบน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์TA-1

พันธุ์ TA-2

มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ในคล้ายรูปไข่ปลายใบแหลม ฐานใบโปรูปเฉียง กว้าง 10.44(13.3-8.0) เซนติเมตร ยาว 15.55(17.7-14.4) เซนติเมตร สีเขียวเข้ม ก้านใบมีขันอ่อนปักคลุมทั้ง 2 ด้าน ยาว 1.71 (2.0-1.5) เซนติเมตร

ภาพที่ 6 ลักษณะใบน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์TA-2

พันธุ์TA-3

มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ในคล้ายรูปไข่ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ่ม ในสีเขียวเข้ม กว้าง 8.48(10.8-7.2) เซนติเมตร ยาว 14.05(16.6-11.4) เซนติเมตร สีเขียวเข้ม ก้านใบ ยาว 1.36(1.7-1.1) เซนติเมตร มีขนอ่อนละเอียดปกคลุมทั้ง 2 ด้าน ดอกมีขนาด กว้าง 0.53 เซนติเมตร ยาว 2.5 เซนติเมตร

ภาพที่ 7 ลักษณะใบน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์TA-3

พันธุ์TA-4

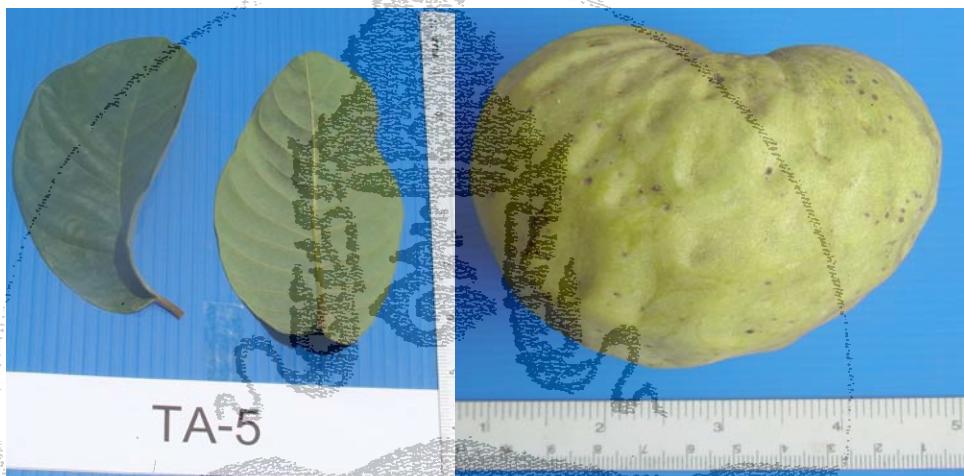
มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ในคล้ายรูปไข่ปลายใบแหลม ฐานใบหัวใจ ในสีเขียวเข้ม กว้าง 9.85(10.8-8.7) เซนติเมตร ยาว 15.41(17.0-13.5) เซนติเมตร สีเขียวเข้ม ก้านใบ ยาว 1.48(1.9-1.2) เซนติเมตร มีขนอ่อนละเอียดปกคลุมทั้ง 2 ด้าน ดอกมีขนาด กว้าง 0.95 เซนติเมตร ยาว 5.08 เซนติเมตร

ภาพที่ 8 ลักษณะใบน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์TA-4

พันธุ์TA-5

มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ใน ใบเดี่ยว ใบอ่อนมีขนหนาแน่น ในแก่เรียน ไม่มีขน ใบรูปหอก ปลายใบแหลมหรือค่อนข้างแหลม ฐานใบรูปลิม ที่โคนใบมีขนอ่อนละเอียดปกคลุมทั้ง 2 ด้าน ใบสีเขียวเข้ม กว้าง 8.71(11.2-8.0) เซนติเมตร ยาว 13.35(17.7-12.0) เซนติเมตร ก้านใบยาว 1.48(1.7-1.2) เซนติเมตร ดอกมีขนาดกว้าง 0.5 เซนติเมตร ยาว 2.28 เซนติเมตร

ภาพที่ 9 ลักษณะใบและผลน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์TA-5

พันธุ์ TA-6

มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ใน ใบเดี่ยว ใบอ่อนมีขนหนาแน่น ในแก่เรียน ไม่มีขน ใบรูปหอก ปลายใบแหลมหรือค่อนข้างแหลม ฐานใบรูปลิม ที่โคนใบมีขนอ่อนละเอียดปกคลุมทั้ง 2 ด้าน ใบสีเขียวเข้ม กว้าง 8.70(9.7-8.1) เซนติเมตร ยาว 14.40(15.9-11.8) เซนติเมตร สีเขียวเข้ม เส้นใบเด่นเห็นชัด ก้านใบยาว 1.43(1.8-1.0) เซนติเมตร ดอกมีขนาดกว้าง 0.53 เซนติเมตร ยาว 2.56 เซนติเมตร

ภาพที่ 10 ลักษณะใบและผลน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์TA-6

พันธุ์ Red

มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ในใบเดี่ยว ใบเรียบไม่มีขน ในรูปหอก ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ่ม ใบสีเขียว กว้าง 7.20(8.6-4.8) เซนติเมตร ยาว 11.46(13.5-9.5) เซนติเมตร สีเขียวเข้ม ก้านใบยาว 1.42(1.5-1.3) เซนติเมตร ดอกมีขนาดกว้าง 0.5 เซนติเมตร ยาว 2.25 เซนติเมตร

ภาพที่ 11 ลักษณะใบห้อยหน่าลูกผสมพันธุ์RED

พันธุ์ Gold

มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ในรูปหอก ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ่ม ใบสีเขียว กว้าง 9.31(12.0-8.1) เซนติเมตร ยาว 17.79(18.6-16.0) เซนติเมตร ก้านใบยาว 1.62(1.8-1.5) เซนติเมตร

ภาพที่ 12 ลักษณะใบห้อยหน่าลูกผสมพันธุ์gold

พันธุ์ T3

มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ในรูปหอก ปลายใบแหลม ฐานในรูปลิ่ม ใบสีเขียว กว้าง 11.18(14.8-8.2) เซนติเมตร ยาว 18.69(22.3-16.0) เซนติเมตร ก้านใบยาว 1.82(2.2-1.5) เซนติเมตร ดอกมีขนาด กว้าง 0.59 เซนติเมตร ยาว 2.68 เซนติเมตร

ภาพที่ 13 ลักษณะใบน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์T3

พันธุ์ T4

มีลักษณะพันธุ์เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ทรงพุ่มโปร่งปานกลาง ลำต้นเปลือกค่อนข้างเรียบ สีน้ำตาล มีร่องตื้นตามความยาวของเปลือก ลำต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ในรูปคล้ายรูปไข่ ปลายใบแหลม ฐานในรูปลิ่ม ใบสีเขียว กว้าง 10.28(11.7-8.9) เซนติเมตร ยาว 19.68(21.9-17.0) เซนติเมตร ก้านใบยาว 1.7(2.0-1.4) เซนติเมตร ดอกมีขนาด กว้าง 0.5 เซนติเมตร ยาว 2.48 เซนติเมตร

ภาพที่ 14 ลักษณะใบและผลน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์T4

พันธุ์ Fino-de-jate

ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูงประมาณ 7.5 เมตร เป็นพืชผลัดใบ ลำต้น กิ่งก้านสาขาใบ รูปไข่ถึงรูปใบหอก ปลายใบแหลม ฐานใบรูปหัวใจ ที่โคนใบมีขันอ่อนละเอี้ดปกคลุมทั้ง 2 ด้าน ในสีเขียวเข้ม กว้าง 10.93(10.9-8.3) เซนติเมตร ยาว 13.79 (15.2-11.2) เซนติเมตร สีเขียวเข้ม เส้นใบเห็นเด่นชัด ก้านใบยาว 1.59 (1.9-1.3) เซนติเมตร ผิวใบด้านล่างมีขันอ่อนปกคลุมอยู่ ดอก ออก เดี่ยว หรือช่อดอกขนาดเล็ก มี 2-3 ดอก ก้านดอกเรียวยาว มีขนาดกว้าง 0.95 เซนติเมตร ยาว ประมาณ 4.35 เซนติเมตร มีขันลี่น้ำตาล หรือสีเหลืองปกคลุมอยู่ กลีบดอกชั้นนอกมีรูปร่างแคน ส่วนกลีบดอกชั้นในเป็นเพียงเกล็ดเล็ก ๆ ผลรูปร่างกลม ยาว 7.5-12.5 เซนติเมตร ผลมีรอยบุ๋ม คล้ายนิ้วมือ เนื้อสีขาวครีม เนื้อนิ่ม กลิ่นหอม รส เมล็ด รูปไข่ ความยาวประมาณ 1 เซนติเมตร สีน้ำตาล

ภาพที่ 15 ลักษณะใบ ผลและดอกน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์ Fino-de-jete

พันธุ์ Campus

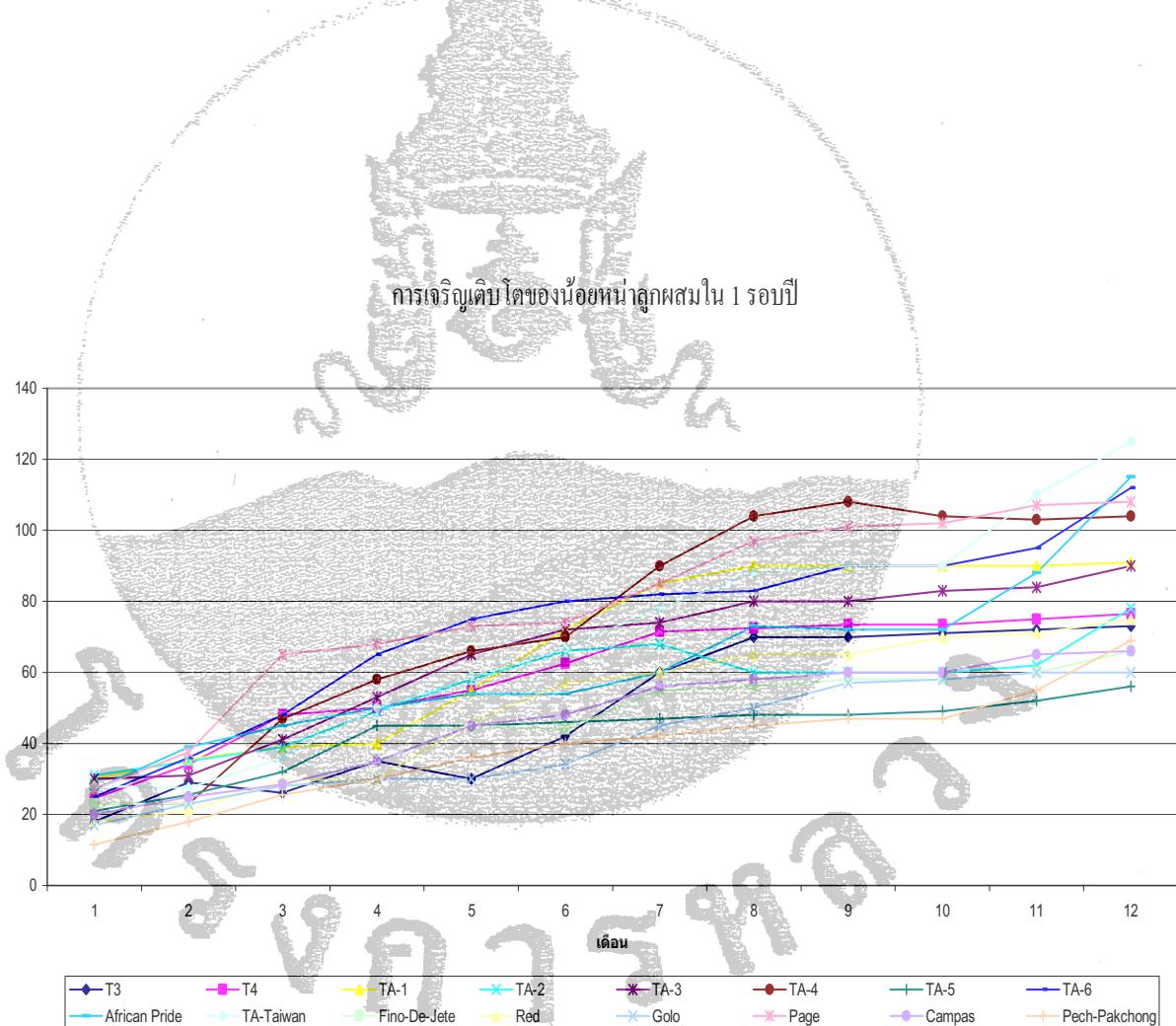
ไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูงประมาณ 7.5 เมตร เป็นพืชผลัดใบ ลำต้น กิ่งก้านสาขาใบ รูปใบหอก ปลายใบแหลม ฐานใบรูปลิ่ม ที่โคนใบมีขันอ่อนละเอี้ดปกคลุมทั้ง 2 ด้าน ในสีเขียวเข้ม กว้าง 11.94(14.1-10.0) เซนติเมตร ยาว 17.61 (20.8-15.8) เซนติเมตร สีเขียวเข้ม เส้นใบเห็นเด่นชัด ก้านใบยาว 1.72 (1.8-1.6) เซนติเมตร ผิวใบด้านล่างมีขันอ่อนปกคลุมอยู่ ดอก ออก เดี่ยว หรือช่อดอกขนาดเล็ก มี 2-3 ดอก ก้านดอกเรียวยาว มีขนาดกว้าง 0.5 เซนติเมตร ยาว ประมาณ 2.5 เซนติเมตร มีขันลี่น้ำตาล หรือสีเหลืองปกคลุมอยู่ กลีบดอกชั้นนอกมีรูปร่างแคน ส่วนกลีบดอกชั้นในเป็นเพียงเกล็ดเล็ก ๆ

ภาพที่ 16 ลักษณะใบและดอกน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์campus

3. ผลการศึกษาการเจริญเติบโตของน้อยหน่าลูกผสม จำนวน 16 สายพันธุ์

ดำเนินการปลูกปลูกในแปลงทดลองสถานีเกษตรหลวงปางดะ อよ้วงจังหวัดอุดรธานี 700 เมตร จำนวน 16 สายพันธุ์ ซึ่งมีการเจริญเติบโตทางลำต้นในปีที่สาม โดยมีความสูงเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 301- 250 เซนติเมตร ขนาดทรงพุ่มเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 376 -182 เซนติเมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 105.89 - 53.95 เซนติเมตร ซึ่งทุกสายพันธุ้มีการเจริญเติบโตที่ดีใกล้เคียงกัน โดย Nakasone and Paull (1998) กล่าวว่าน้อยหน่าลูกผสมจะมีการเจริญเติบโตอยู่ในเขตตอนของทวีปอเมริกา แอฟริกา เอเชีย และมหาสมุทร แปซิฟิกได้ดี ซึ่งเชอร์โนมาย่าจะสามารถทนต่ออากาศหนาวเย็นได้มากกว่าต้นน้อยหน่าทั่วไป

ภาพที่ 17 ลักษณะการเจริญเติบโตทางลำต้นน้อยหน่าลูกผสมพันธุ์ ในรอบปี

ตารางที่ 2 เจริญเติบโตทางลำต้นของน้อยหน่าลูกผสมสายพันธุ์ต่างที่มีอายุ 3 ปี

พันธุ์	ความสูง (cm.)	กว้างทรงฟูม		เส้นผ่าศูนย์ กลางลำต้น
		เหนือ-ใต้	ตะวันออก- ตะวันตก	
เพชรปากช่อง	258.00	250.80	240.80	67.97
Page	263.40	248.00	248.00	78.63
African pride	280.60	286.00	310.00	95.31
TA-Taiwan	287.20	238.00	238.00	92.01
TA-1	296.00	236.00	230.00	98.21
TA-2	271.00	210.00	198.00	74.08
TA-3	280.00	202.00	210.00	69.17
TA-4	250.00	182.00	194.00	95.36
TA-5	284.00	290.00	256.00	92.82
TA-6	273.00	226.00	245.00	98.26
Red	286.00	240.00	240.00	81.75
Golo	301.00	334.00	322.00	105.00
T3	263.40	362.00	376.00	85.56
T4	276.00	329.00	304.00	88.10
Fino – de - jate	273.40	240.00	230.00	53.95
Campus	296.20	258.00	240.00	105.89
CV.	9.34	12.87	12.51	12.71

4 .การศึกษาการออกดอกติดผล

ในการศึกษาการออกดอกติดผลแบ่งทลดลงสถานีเกษตรหลวงปางดะ อุย়েস্থูจากระดับน้ำทะเล 700 เมตร ซึ่งมีของน้อยหน่าลูกผสมจำนวน 16 สายพันธุ์ จากจำนวนต้นที่ออกดอกทั้งหมดในตารางที่ 3 พบร่วงพันธุ์ที่ออกดอกมากที่สุดคือ พันธุ์ เพจ มีจำนวนออกทั้งหมด 397 ดอกต่อต้น รองลงมาได้แก่ อฟริกันไพรด์ มีจำนวนออกทั้งหมด 332 ดอกต่อต้นตามลำดับ แต่เปอร์เซ็นต์ติดผลหลังจากออกดอกสูงสุดคือ T4 มีเปอร์เซ็นต์ติดผล 9.62 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาได้แก่ เพชรปากช่องมีเปอร์เซ็นต์ติดผล 8.89 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ โดยพันธุ์ Fino-de-jate และ Campus มีการออกดอกจำนวนมากแต่มีเปอร์เซ็นต์การติดผลต่ำและไม่ติดผลทั้งนี้อาจ เพราะว่า สภาวะอากาศและสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมกับการติดผล Higuchi *et al.* (1998) รายงานถึงผลของอุณหภูมิที่มีผลต่อการติดผลการเจริญเติบโต และการพัฒนาของผล โดยพบว่า เกสรตัวผู้ในที่อุณหภูมิสูงจะมีต่ำการติดผลในที่อุณหภูมิสูงก็จะต่ำ สันนิษฐานว่าเกิดจากเกสรตัวผู้ และเกสรตัวเมียได้รับความเสียหายจากความร้อน ในขณะที่การเจริญเติบโตของผลจะช้าในที่อุณหภูมิสูง และต้องการวันที่ใช้ในการสุกมากกว่าในที่ที่มีอุณหภูมิต่ำ อุณหภูมิสูงจะลดอัตราการเจริญของผลในระยะเริ่มแรก และระยะสุดท้าย และผลจะไม่สมมาตร ผลเล็ก เมล็ดน้อย เพราะลักษณะเกสรตัว

ผู้ มีความชีวิตต่า ส่วนพันธุ์ TA-1, TA-2และ TA-3 ไม่ออกดอกติดผล ทั้งนี้อาจเพราะว่าต้นยังมีพัฒนาการอยู่ในระยะเยาววัย(Salisbury and Ross, 1992)

5 . ช่วงการการออกดอก ติดผล

ตารางที่ 3 : ช่วงเวลาการออกดอกและติดผลของน้อยหน่าลูกผสมสายพันธุ์ต่างที่มีอายุ 3 ปี

การเจริญเติบโต	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
เริ่มออกดอก												
ดอกบาน												
ดอกร่วง												
ติดผล												
เก็บเกี่ยวผลผลิต												

ตารางที่ 4 : การออกดอกติดผลของน้อยหน่าลูกผสมสายพันธุ์ต่างที่มีอายุ 3 ปี

พันธุ์	จำนวนดอกต่อต้น	ขนาดดอก		เปอร์เซ็นต์ติดผล
		กว้าง	ยาว	
เพชรปากช่อง	135	5.0-1.4		8.89
Page	397	0.6-3.0		3.78
African pride	332	0.6-4.8		4.51
TA-Taiwan	172	-		4.65
TA-1	-	-		-
TA-2	-	-		-
TA-3	-	-		-
TA-4	27	0.6-3.0		3.70
TA-5	42	0.7-3.5		4.76
TA-6	30	0.6-3.5		3.34
Red	45	0.6-2.5		4.45
Golo	180	0.6-2.2		3.34
T3	80	0.6-3.0		3.75
T4	187	0.7-3.2		9.62
Fino-de-jate	145	0.3-0.5		1.37
Campus	130	0.8-2.5		-

6. ผลผลิตของและคุณภาพผลผลิตของน้ำอ้อยหน่าลูกผสมสายพันธุ์ต่าง ๆ

จากการศึกษาต้นน้ำอ้อยหน่าลูกผสมที่มีอายุ 3 ปีพบว่าน้ำอ้อยหน่าลูกผสมพันธุ์เพชรปากช่องให้ผลผลิตต่อต้นสูงสุด 4.62 ก.ก. รองลงมาคือ พันธุ์ อัฟริกันไพรด์ และ พันธุ์ TA-Taiwan ตามลำดับ ซึ่งเรื่องศักดิ์ และ ฉลองชัย,(2536) ได้ทำการปรับปรุงพันธุ์น้ำอ้อยหน่าลูกผสม ณ สถานีวิจัยปากช่อง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประเทศไทย ได้น้ำอ้อยหน่าลูกผสมพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลผลิตสูง คุณภาพของผลดี คือ การติดผลดก ผลใหญ่ เนื้อมาก เมล็ดน้อย ผลไม่แตกเมื่อแก่หรือสุก ความหวานไม่น้อยกว่า 15 บริกช์ และอายุหลังการเก็บเกี่ยวนาน และ Nissen *et al.*,(1999) รายงานว่าที่ออสเตรเลียเป็นแหล่งผลิตใหญ่ของโลก มีพันธุ์หลักที่สำคัญคือ อัฟริกันไพรด์ (African Pried) ปลูกมากประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ซึ่ง ฉลองชัย (2531) รายงานว่าในพันธุ์ต่างประเทศได้ผลิตน้ำอ้อยหน่าลูกผสม(atemoya) ที่สามารถปลูกในเขตร้อน และที่อากาศค่อนข้างเย็นได้ดี แต่มีข้อเสียคือ ผลมักแตกจากขั้วลงมาตามความเยาว์ผลเมื่อแก่หรือสุก

ตารางที่ 5 : การให้ผลผลิตของและคุณภาพผลผลิตของน้ำอ้อยหน่าลูกผสมสายพันธุ์ต่างที่มีอายุ 3 ปี

พันธุ์	น้ำหนักผล (กรัม)	เส้นผ่าศูนย์ กลางผล (ซม.)	ความเยา ผล(ซม.)	รูปร่างผล (L/D)	จำนวน เมล็ด/ผล	TSS. (brix)	น้ำหนัก ผลรวม/ต้น (ก.ก.)
เพชรปากช่อง	577.5	11.37	13.5	1.18	25	20	4.62
Page	175	6.5	8.8	1.35	10	21	2.9
African pride	587.5	10.26	12.31	1.19	24	21.5	4.28
TA-Taiwan	522.5	11.67	12.67	1.18	21.5	20 .6	4.07
TA-1	-	-	-	-	-	-	-
TA-2	-	-	-	-	-	-	-
TA-3	-	-	-	-	-	-	-
TA-4	-	-	-	-	-	-	-
TA-5	266.18	8.37	7.09	1.18	33	19.8	0.82
TA-6	-	-	-	-	-	-	-
Red	457	8.05	7.50	0.93	24	20	1.07
Golo	461.14	7.46	7.81	1.04	26	21	2.76
T3	-	-	-	-	-	-	-
T4	406.67	9	10.5	1.16	19.6	21	3.66
Fino-de-jate	180	5.0	5.9	1.18	19.5	24	1.21
Campus	-	-	-	-	-	-	-

7. การเกิดโรค – แมลง

. โรคมัมมี

การเกิดพบรการแพร่ระบาดของโรคมัมมีในช่วงเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม พบรการแพร่ระบาดของโรครากรเน่าในช่วงเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม พบรการแพร่ระบาดของกิงไบแท็งค์ตุลาคม และ พบรการแพร่ระบาดของแอนแทรคโนส ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม

โรคแอนแทรคโนส (Anthracnose) สาเหตุเชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* Penz Sacc.

ลักษณะอาการ

เชื้อรากทำให้ใบแสดงอาการจุดดำเกิดกระჯัดกระจายบนใบทำให้ใบเหลืองแล้ว ใบร่วงหล่น กิ่งอ่อนและยอดอ่อนแสดงอาการจุดดำ ลูกลมทำให้แห้งตายจากปลายกิ่งเข้าไปและมักปรากฏคราบลีชมพูของสปอร์ของเชื้อรากบนปลายกิ่งที่แห้งตาย เชื้อรากจะไปตามหยดน้ำสู่ผลทำให้ขึ้นผล嫩 ผลน้อยหน่าแสดงจุดดำบริเวณข้อผลและให้ผลจำนวนมากและพบเล็กน้อยบนส่วนล่างของผล จุดด้านบนผลเป็นแองบูมเล็กน้อยเมื่อเชื่อมตัวกันเป็นแพลงลูกลมและปรากฏกลมสปอร์ลีชมพูให้เห็น

การแพร่ระบาด เชื้อรากแพร่ระบาดได้ในสภาพที่มีลมฝนและสภาพที่มีความชื้นสูง สปอร์ของเชื้อรากนัยอุดและกิ่งที่เป็นโรคจะเหลือตามกิ่ง ก้านและลงสู่ข้อผลทำให้ปรากฏจุดดำจำนวนมาก

โรคแสคบ (Scab) สาเหตุเชื้อรา *Elainoe annonae* Bitancourt

ลักษณะอาการ

แสดงลักษณะเป็นจุดลีดดำบนใบ บริเวณรอบจุดเป็นสีน้ำตาล บริเวณกลางจุดมักมีลีทาง และมองเห็นได้ชัดเจน ด้านบนในมากกว่าด้านใต้ใบ จุดอาจเชื่อมกันทำให้เห็นรูปร่างไม่แน่นอน การแพร่ระบาด เชื้อรากแพร่ระบาดทางลมฝน และเข้าทำลายโดยตรงหรือทางแพลงที่เกิดจากแมลง

โรคราสนิม (Rust) สาเหตุเชื้อรา *Phakopsora cherimoliae* Cumm.

ลักษณะอาการ เป็นจุดสนิมบนใบ ทำให้ใบชี้ดเหลือง ใบร่วงก่อนแก่

การแพร่ระบาด เชื้อรากแพร่ระบาดทางลมและฝนในเขตที่เย็น พบระยะใบร่วงในฤดูแล้ง

โรครากรเน่า (Armillaria root rot) สาเหตุเชื้อห็ด *Armillariellal mellea* (Vahl: Fr.) Karst

ลักษณะอาการ

ต้นน้อยหน่าแสดงอาการลำต้นโกรม ผลผลิตลดลง ใบแห้งเหลือง โคนต้นมีเชื้อรากสีขาวแทรกตามเปลือก เมื่อใช้มีดถูกดูจะเห็นราขว่าได้เปลือกจำนวนมาก รากมีกลุ่มเส้นใยลีดดำรวมกันเป็นเส้นหน้า (rhizomorph) ในระยะต่อมาเชื้อรากสร้างดอกเหตุเริญที่โคนต้น มีลักษณะเป็นดอกเหตุสีครีมรวมกันเป็นกระจุกคล้ายรูปพัด มักพบดอกเหตุกับต้นที่เป็นโรคมากแล้วในสภาพอากาศชื้นและเย็น

การแพร่ระบาด เชื้อรากแพร่ระบาดทางดิน เข้าทำลายทางรากรากเข้าสู่ลำต้น

โรคแคงเคอร์ (Black canker) สาเหตุเชื้อรา *Phomopsis anonacearum* Bondartzeva

Monteverde

ลักษณะอาการ ผลน้อยหน่าแสดงอาการเน่าบิเวณผลและก้านผล มีลักษณะเป็นจุดสีม่วง มีขอบແผลไม่ชัดเจนขยายลุกลาม เนื้อเยื่อมีลักษณะแข็งและมีรอยแตกเป็นร่องลึกเป็นทางยาว เนื้อเยื่อภายในเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลมักขยายตัวลุกลามประมาณครึ่งผล อาการที่ผลมักประกอบกับอาการขوبใบไหม้ (leaf scorch)

การแพร่ระบาด เชื้อราจากกิ่งและใบที่เป็นโรคจะแพร่ระบาดทางลมและฝนเข้าสู่ผล บริเวณข้อผล ไหล่ผลและก้านผล ร่องบนผิวผลน้อยหน่าจะรักษาความชื้นให้เชื้อรามอกเข้าทำลายผล

โรคผลเน่าดำ (Diplodia rot) สาเหตุเชื้อรา *Laiodiplodia theobromae* (Botryodiplodia theobromae Pat.)

ลักษณะอาการ

ผลน้อยหน่าแสดงลักษณะจุดดำบนผล จุดขยายตัวอย่างช้าๆ จุดสีดำเข้มและมีขอบແผลชัดเจน เนื้อเยื่อที่เป็นโรคจะแข็งและแตก เนื้อเยื่อที่เน่าจะครอบคลุมประมาณครึ่งผล (ภาพที่ 5) ผลเล็กที่เป็นโรคจะแห้งดำ (Mummify) และติดอยู่กับต้นไม้ร่วงหล่น เชื้อรา秧ทำให้กิ่งตายจากยอด (Dieback) เกิดกับกิ่งเล็กๆ อาการผลแห้งดำโดยเชื้อราชนิดนี้แสดงลักษณะการเน่าลุกลามของเนื้อเยื่อ ซึ่งแตกต่างจากผลเน่าแห้งดำโดยลักษณะทางสรีระที่ผิดปกติซึ่งเน่าดำทั่วทั้งผล การแพร่ระบาด เชื้อราสร้างสปอร์บนผลและกิ่งที่แห้งตาย และแพร่ระบาดทางลมและฝน

โรคจุดสีม่วง (Purple blotch) สาเหตุเชื้อรา *Phytophthora palmivora* Butler

ลักษณะอาการ

ผลน้อยหน่าใกล้ระดับดินแสดงอาการเน่าดำ ผลร่วงมาก ผลร่วงก่อนแก่ จุดสีม่วงบนผลที่เกิดจากเชื้อราทำลายจะขยายตัวอย่างรวดเร็วเนื้อเยื่อภายในเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแดง แต่ไม่มีลักษณะแข็ง ผลที่เน่าตกค้างที่ดินจะแสดงกลุ่ม Zoosporangium ของเชื้อบนผลเมื่อมีสภาพอากาศที่ชื้น

โรคผลเน่านิ่ม (Rhizopus soft rot) สาเหตุ เชื้อรา *Rhizopus stolonifer* (Ehr : Fr.) Vuill

ลักษณะอาการ

ผลน้อยหน่าที่สูก้างตันและหลังเก็บเกี่ยวแสดงผิวซีดขาวมีลักษณะนิ่ม ต่อมานิ่มนิ่ม ต่อมาผิวจะแตก มีกลุ่มของเส้นใยและสปอร์ของเชื้อราลีเทาดำเจริญฟูบันรอยแตก เชื้อราจะเจริญคลุมผลทำให้ผลเน่านิ่มอย่างรวดเร็ว

การแพร่ระบาด เชื้อราแพร่ระบาดทางลมเข้าสู่ผลทางแพลงที่เกิดจากการซอกช้ำ เข้าทำลายเนื้อเยื่อทำให้เน่าอย่างรวดเร็ว

ตารางที่ 6 : แสดงคัตตูร์พืชของน้อยหน่าพันธุ์ลูกผสมในรอบปี

ช่วงเวลาการเกิดโรคและแมลง	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
การเกิดโรค												
-ม้มมี่												
-รากร่น												
-กิ่งใบแห้ง	↔↔											
-แอนแทรกโนส									↔↔			
การเข้าทำลายแมลง												
-หนอนผี้เสื้อเจ้าผล												
-หนอนมวนใบ												
-เพลี้ยอ่อน												
-เพลี้ยหอย												
-เพลี้ยแปঁ												
-เพลี้ยไฟ												
-ตักแตน												
คัตตูร์ธรรมชาติอื่นๆ												
นก หนู ค้างคาว กระรอก												
อาการผิดปกติทางสรี												
- ดอกร่วง												
- ผลแตก												

ส่วนการเข้าทำลายแมลงพบว่า มีการแพร่ระบาดหนอนผี้เสื้อเจ้าผลกรกฎาคมถึงสิงหาคม พบรการแพร่ระบาดหนอนมวนใบในช่วงเดือนมิถุนายนถึงสิงหาคม พบรการแพร่ระบาดเพลี้ยอ่อนในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม พบรการแพร่ระบาดเพลี้ยหอยในช่วงเดือนมกราคม คณถึงมีนาคม พบรการแพร่ระบาดเพลี้ยแปঁในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม และพบรการแพร่ระบาดเพลี้ยไฟในช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม

ตักแต่นปาหังก้า (*Patanga succinta* Linn)

รูปร่างลักษณะ

ตัวอ่อนจะมีสีเขียว เหลือง แต่เมื่อตัวแก่จะมีสีน้ำตาลอ่อน สีน้ำตาลเข้ม ระยะตัวอ่อนประมาณ 56 วัน ตัวเต็มวัย มีขนาดรูปร่างโต ขนาดลำตัวยาว 6 - 8 ซม. ตัวผู้เล็กกว่าตัวเมีย ในขณะที่บินจะเห็นปีกคู่ในเป็นสีชมพู

ลักษณะการทำลาย

ตักแต่นตั้งแต่วัย 4 - ตัวเต็มวัย จะกัดกินใบข้าวโพดและต้นข้าวโพด ตั้งแต่เริ่มอกจนออกดอกและติดฝัก โดยเฉพาะ ข้าวโพดที่มีอายุระหว่าง 40 - 55 วัน เป็นช่วงอัตราราที่สุดหากถูกกัด กินจนได้รับความเสียหายจะมีผลกระทบต่อผลผลิต เพราะช่วงดังกล่าวเป็นช่วงที่กำลังสร้างเมล็ด ซึ่งจะทำให้ การติดเมล็ดลดลงและเมล็ดลีบ

หนอนเจาผล (*Conogethes punctiferalis* Guen.)

รูปร่างลักษณะและชีวประวัติ

หนอนเจาผลมีลำตัวสีขาว หัวสีน้ำตาล หนอนที่โถเดิมที่ขนาดยาวประมาณ 1.5 - 1.8 เซ็นติเมตร ตัวสีน้ำตาลและมีจุดสีดำทั่วลำตัว ปีกของผีเสื้อตัวเดิมวัยทั้ง 2 คู่มีสีเหลืองและมีจุดสีดำกระจายทั่วปีก เมื่อการปีกออกกว่างประมาณ 2.3 เซ็นติเมตร หนอนที่นำมาระยิงด้วยผลละหุ่งมีอายุตามระยะเวลาเจริญเติบโต คือ ระยะไข่ 4 วัน หนอน 12 - 13 วัน คอกแล้ว 7 - 9 วัน ผีเสื้อเพศผู้ 10 - 18 วัน ผีเสื้อเพศเมีย 14 - 18 วัน

ความสำคัญและลักษณะการทำลาย

ผีเสื้อตัวเมียจะวางไข่ไว้ที่ผิวผลทุเรียน ตัวหนอนที่ฟกอกจากไปจะแทรกกินผิวเปลือกผลทุเรียนตั้งแต่ผลขนาดเล็กที่อายุประมาณ 2 เดือน จนถึงผลใหญ่ จนกระทั่งตัวโടกขึ้นจึงเจาะเข้าไปกินอยู่ภายในผล หลังจากหนอนเจริญเติบโตเดิมที่แล้วจะออกมาน้ำดักแดกเดือยรุ่งหัวงาหนามของผลโดยมีไข่และมูลของหนอนหุ้นตัว แล้วจึงฟกอกมานเป็นผีเสื้อตัวเต็มวัย ผลทุเรียนที่ถูกหนอนทำลายจะเน่าและร่วง เนื่องจากมีเชื้อร้ายเข้าทำลายซ้ำ เนื้อทุเรียนเน่าผิวผลทุเรียนจะเป็นด้วยมูลของหนอน และมีน้ำไหลเย็นเมื่อผลใกล้แก่ หนอนเจาผลที่เพิ่งฟกอกจากไป ชอบอาศัยอยู่ในบริเวณระหว่างผลที่ติดกันเป็นคู่ ทำให้ผลทุเรียนที่ติดกันเป็นคู่ถูกทำลายมากกว่าผลเดี่ยว ๆ

ระยะที่พบ ระหว่างเดือนพฤษภาคม- กรกฎาคม

เพลี้ยแป้ง (*Pseudococcus* sp.).

รูปร่างลักษณะและชีวประวัติ

เพลี้ยแป้งตัวเดิมวัยตัวเมียมีขนาดลำตัวยาวประมาณ 3 มม. สีเหลืองอ่อน ลักษณะอวบน้ำสัมภ์มีผงสีขาวปักคุณลำตัว วงไจ่เป็นกลุ่ม ๆ ละ 100-200 ฟองบนผล กิ่ง และใบ ตัวเมียหนึ่งตัวสามารถวางไข่ได้ 600-800 ฟอง ในเวลา 14 วัน ไจ่จะฟกอยู่ในถุงใต้ท้องตัวเมียประมาณ 6 - 10 วัน จึงจะออกเป็นตัวอ่อน ตัวอ่อนที่ฟกอกจากไจ่ใหม่ ๆ มีสีเหลืองและไม่มีผงสีขาว จะคลานออกจากกลุ่มไจ่หาที่เหมาะสมที่จะกินอยู่ ตัวเมียจะมีการลอกคราบจำนวน 3 ครั้ง ตัวยกันและไม่มีปีก ส่วนตัวผู้จะลอกคราบ 4 ครั้ง มีปีกและมีขนาดเล็กกว่าตัวเมีย ตัวเมียจะวางไข่ภายในหลังจากการลอกคราบครั้งที่ 3 ภายในเวลา 1 ปี เพลี้ยแป้งสามารถขยายพันธุ์ได้ 2 - 3 รุ่น ใน

ระยะที่ไม่นีพืชอาหารหลัก เพลี้ยแป้งจะอาศัยอยู่ใต้ดินตามรากพืช เช่น รากหญ้าแห้งหมู โดยมีนิคซึ่งอาศัยกินสิ่งขับคายของเพลี้ยแป้งเป็นพาหนะนำไป

ลักษณะการทำลาย

เพลี้ยแป้งคุดกินน้ำเลี้ยงจากบริเวณกึ่งใน ช่องดอก ผลอ่อน ผลแก่ มีมดเป็นพาหนะช่วยพาไปตามส่วนต่างๆ ของพืช ส่วนของพืชที่ถูกทำลายจะเคระแกรนและเกิดราศีคำ โดยเฉพาะผลที่มีเพลี้ยแป้งทำลายอยู่มากจะเป็นที่รังเกียจของผู้บุกรุกร้าว แม้ว่าจะไม่ให้นือทุเรียนเสียหายก็ตาม

ระยะที่พบ ระหว่างเดือนมีนาคม - พฤษภาคม

เพลี้ยไฟ (*Thrips, Scirothrips dorsalis*)

รูปร่างลักษณะและชีวประวัติ

เป็นแมลงที่มีปากยาวแหลม ดูดน้ำเลี้ยงจากส่วนของพืช ชอบทำลายยอด ใบอ่อน ตาดอก อ่อน ตัวเต็มวัยขนาดเล็กมากลำตัวยาวเพียง 1 มิลลิเมตร มีสีเหลือง ถึงน้ำตาลอ่อน มีปีก 2 คู่ เคลื่อนไหวได้เร็ว ไข่จะถูกวางไว้ตามเส้นใบตัวอ่อนต่างจากตัวเต็มวัยเพียงไม่มีปีกและตัวเล็กกว่า มักพบอยู่ทั่วไปตามต้นพืชโดยเฉพาะที่ใบ ดอก หรือส่วนอ่อน ๆ เมื่อโตเต็มที่จะเข้าดักแด้ตามพื้นดินบริเวณโคนต้นและออกเป็นตัวเต็มวัย

ลักษณะการทำลาย

เพลี้ยไฟมักเข้าทำลายที่ยอดอ่อน หรือ ดอกอ่อน ทำให้ใบยอดหงิกงอ หรือแห้งดำ หากเป็นรุนแรงยอดจะไม่เจริญเติบโต

เพลี้ยอ่อน (*Aphis gossypii*)

รูปร่างลักษณะและชีวประวัติ

ตัวอ่อนสามารถกัดลูกเป็นตัวอ่อนได้โดยไม่ต้องผสมพันธุ์ ตัวเต็มวัยมีอายุเฉลี่ย 12 วัน ตัวอ่อนของเพลี้ยจะลอกคราบ 4 ครั้ง เพื่อเป็นตัวเต็มวัยแต่ละครั้งห่างกัน 1-2 วัน เพลี้ยอ่อนจะมีทั้งชนิดมีปีกและไม่มีปีก ชนิดมีปีกจะมีเขียวคล้ำ ปีกใส ส่วนชนิดไม่มีปีกจะมีลักษณะเหมือน พาก มีปีกแต่ตัวใหญ่กว่าและสีจางกว่า ตัวอ่อนนุ่มนรุนแรงเป็นไข่ เคลื่อนไหวช้า อยู่กันเป็นกลุ่มตามยอด อ่อนและตามใบในฝ่าย

ลักษณะการทำลาย

การเข้าทำลายครั้งแรกจะเป็นเพลี้ยที่มีปีกบินมาจากบริเวณใกล้เคียง หรือมดเป็นตัวนำมาเพื่อจะได้กินน้ำของเพลี้ยซึ่งเป็นน้ำหวาน เพลี้ยจะดูดกินน้ำเลี้ยงจนทำให้ใบหงิกงอและยอดจะงอก การเจริญเติบโต เมื่อจำนวนมากขึ้นก็จะผลิตลูกชนิดมีปีกเพื่อกระจายไปหากินที่อื่น นอกจากนี้ที่สำคัญคือ เพลี้ยอ่อนเป็นพาหนะของเชื้อไวรัสที่ทำให้เกิดโรคใบหงิกของฝ้าย ทำให้ต้นหงิกงอ เคระแกรน ถ้าเกิดการระบาดในไร่ที่สมอแตกปุยแล้ว เพลี้ยจะถ่ายน้ำลงบนปุยทำให้เป็นแหล่งเพาะราก ทำให้ได้เส้นใยคุณภาพต่ำ

เพลี้ยไก่แจ้ (*Allocaridara malayensis*)

รูปร่างลักษณะและชีวประวัติ

แมลงชนิดนี้จะวางไข่เข้าไปในเนื้อเยื่อใบพืชทำให้เป็นวงสีเหลืองหรือน้ำตาลเป็นกลุ่มประมาณ 8-14 วงตามใบ หลังจากฟักเป็นตัวอ่อนจะเห็นมีปุยสีขาวติดตามลำตัวเมื่อแมลงลอกคราบ เป็นตัวเต็มวัยจะมีสีน้ำตาลปนเขียวมีอายุนาน 6 เดือน และมักไม่ค่อยบินออกนอกจากถุงกระทนงระเทือนทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะอยู่ด้านหลังใบตลอดเวลา

ลักษณะการเข้าทำลาย

ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อนของทุเรียน ทำให้ใบอ่อนเป็นจุดสีเหลือง ไม่เจริญเติมโตและเล็กผิดปกติ เมื่อรำบادมากในจะหงิกงอแห้งและร่วงหมด ตัวอ่อนสามารถขับสารสีขาวออกมายเป็นสาเหตุให้เกิดเชื้อรา แมลงชนิดนี้จะพบเฉพาะใบอ่อนที่ยังโตไม่เต็มที่ และจะทำความเสียหายกับพืชมากที่สุดในช่วงเป็นตัวอ่อน

หนองคือกินใบ

หนองคือกินนี้จะกินใบอ่อนและดอก ทำให้ใบ-ดอกเสียหายและชะงักการเจริญเติบโต พบมากในบางแห่งโดยเฉพาะระยะที่ลำไยแตกยอดอ่อน ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงตุลาคม ทำลายโดยกัดกินใบอ่อนให้เสียหาย ทำให้ยอดชะงักการเจริญเติบโต

แมลงคื่อมทอง

จะกัดกินใบอ่อนและดอก ทำให้ใบ-ดอกเสียหายและชะงักการเจริญเติบโต มักพบมากในเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม โดยอยู่เป็นคู่ๆ และจะลดน้อยลงไปเรื่อยตามธรรมชาติในเดือนเมษายน และพบน้อยมากในฤดูฝน

มวนดูดกินน้ำเลี้ยง

หรือชาน้ำหนึ่งทางภาคเหนือเรียก "แมงแกง" ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะทำความเสียหายให้กับลำไย โดยดูดกินน้ำเลี้ยงจากยอดอ่อน ในอ่อน ช่อดอก และผลอ่อน

อาการผลแทรก

เนื่องจากการได้รับน้ำที่ไม่สม่ำเสมอ

ภาพที่ 18 ลักษณะการเกิดโรคน้ำยหนาลูกผสม

8. การขยายพันธุ์และต้นตอ

8.1 ผลการออกของเมล็ดน้อยหน่าชนิดต่าง ๆ ที่ใช้เป็นต้นตอน้อยหน่าแต่ละชนิดมีปริมาณการออกแตกต่างกัน โดย

ในการทดลองนี้พบว่าต้นตอน้อยหน่าแต่ละชนิดมีปริมาณการออกสูงที่สุด 100 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ทุเรียนน้ำ น้อยหน่าหนัง น้อยหน่าเมชอน น้อยหน่าครั่ง น้อยหน่าสีทอง อะติโนย่า โดยมีปริมาณการออกเฉลี่ย 87 80 80 67 และ 60 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนเมล็ดเชอร์ริโนยา มีปริมาณการออกต่ำที่สุด 52 เปอร์เซ็นต์ มีความแตกต่างทางสถิติกับหน่วยทดลอง(ตารางที่ 1)

ตารางที่ 7 ผลการออกของเมล็ดน้อยหน่าชนิดต่าง ๆ ที่ใช้เป็นต้นตออะติโนย่าพันธุ์อัฟริกันไพรเด'

ต้นตอ	เปอร์เซ็นต์การออก
น้อยโหน่ง	100 ^{1/a}
ทุเรียนน้ำ	87ab
น้อยหน่าอะเมชอน	80abc
น้อยหน่าครั่ง	80abc
อะติโนย่า	60cd
น้อยหน่านีโอ	100a
น้อยหน่าหนัง	100a
น้อยหน่าสีทอง	67bcd
เชอร์ริโนยา	52d
C.V. %	17.63

^{1/} ค่าเฉลี่ยในคอลัมน์เดียวกันที่ตามหลังด้วยอักษรภาษาอังกฤษที่เหมือนกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

8.2 ผลสำเร็จของการต่อ กิง อะติโนย่าพันธุ์อัฟริกันไพรเด' กับต้นตอน้อยหน่าชนิดต่าง ๆ

จากการผลสำเร็จของการต่อ กิง อะติโนย่าพันธุ์อัฟริกันไพรเด' บนต้นตอน้อยหน่าชนิดต่าง ได้แก่ น้อยโหน่ง ทุเรียนน้ำ น้อยหน่าอะเมชอน น้อยหน่าครั่ง อะติโนย่า น้อยหน่านีโอ น้อยหน่าหนัง น้อยหน่าสีทอง และ เชอร์ริโนยา โดยเมื่อ 30 วันพบว่ามีความสำเร็จการต่อ กิง 100 - 86.67 เปอร์เซ็นต์ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ และเมื่อ 60 วันพบว่ามีความสำเร็จการต่อ กิง 96.67- 86.67 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 2)

ภาพที่ 19 ขั้นตอนการเปลี่ยนยอดน้อยหน่าลูกผสม

ตารางที่ 8 ผลสำเร็จการต่อ กิงอะติโมย่าพันธุ์อัฟริกันไพรด์ บนต้นต้นน้อยหน่าชนิดต่าง

ต้นตอ	ผลสำเร็จของการต่อ กิง	
	30 วัน	60 วัน
น้อยโน่นง	96.67 ^{ns}	91.67 ^{ns}
ทุเรียนน้ำ	96.67	91.67
น้อยหน่าอะเมซอน	86.67	86.67
น้อยหน่าครึ่ง	93.34	93.34
อะติโมย่า	91.67	91.67
น้อยหน่าเนื้อ	96.67	91.67
น้อยหน่าหนัง	100	96.67
น้อยหน่าสีทอง	91.67	86.67
เชอริโมยา	100	91.67
C.V. %	11.35	20.10

^{ns} ค่าเฉลี่ยในคอลัมน์เดียวกันมีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซ็นต์

ซึ่งจากการศึกษาพบว่ามีน้อยหน่าลูกผสมที่ต่อ กิ่งบนต้นตอ *Rollinia spp.*, *A. muricata* และ *A. reticulate* พบอาการผิดปกติและเข้ากันไม่ได้ โดย Morton, (1987) กล่าวว่าในฟรอริดาและอินเดียใช้น้อยหน่าเป็นต้นตอของน้อยหน่าลูกผสม ส่วนในอิสราเอลใช้เชอร์วิโน่ย่าเป็นต้นตอ

ภาพที่ 20 ลักษณะต้นน้อยหน่าลูกผสมที่เกิดอาการเข้ากันไม่ได้(incompatibility)กับต้นตอ

กิ่ง嫁接
ไม่เข้ากัน

9. ต้นทุนการผลิตน้อยหน่าลูกผสม

ตารางที่ 9 : สรุปต้นทุนการผลิตน้อยหน่าลูกผสม เฉลี่ยต่อไร่ ปีที่ 1

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน	คิดเป็นร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการเตรียมดิน	170x3x2	1020	2.54
ค่าปุ๋ยเตรียมดิน	30x100	300	0.75
ค่าต้นพันธุ์	25x100	2500	6.23
ค่าแรงงานในการปลูก	170x3	510	1.27
ค่าแรงงานในบำรุงรักษา	24x2x170	8,160	20.34
ค่าปุ๋ย	30x100x6	18,000	44.87
ค่าสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช	300x12	3600	8.97
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	2x36x26	1872	4.67
ค่าซ่อมแซมเครื่องมืออุปกรณ์	55	55	0.14
ค่าใช้ที่ดิน	1600x2	3,600	8.67
ค่าเสื่อมเครื่องมือและอุปกรณ์		500	1.25
รวม		40,117 บาท	100 %

ตารางที่ 10 : สรุปต้นทุนการผลิตน้อยหน่าลูกผสม เฉลี่ยต่อไร่ ปีที่ 2

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน	คิดเป็นร้อยละ
ค่าแรงงานในบำรุงรักษา	24x2x170	8,160	21.28
ค่าปุ๋ย	30x100x6	18,000	46.95
ค่าสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช	300x12	3,600	9.39
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	2x36x26	1,872	4.88
ค่าซ่อมแซมเครื่องมืออุปกรณ์	55	55	0.14
ค่าใช้จ่ายเก็บเกี่ยวผลผลิต	170x5x3	2,550	6.65
ค่าใช้ที่ดิน	1600x2	3,600	9.39
ค่าเสื่อมเครื่องมือและอุปกรณ์		500	1.30
รวม		38,337 บาท	100 %

ตารางที่ 11 : สรุปต้นทุนการผลิตน้อยหน่าลูกผสม เฉลี่ยต่อไร่ ปีที่ 3

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวนเงิน	คิดเป็นร้อยละ
ค่าแรงงานในบำรุงรักษา	24x2x170	8,160	21.28
ค่าปุ๋ย	30x100x6	18,000	46.95
ค่าสารเคมีป้องกันกำจัด ศัตรูพืช	300x12	3,600	9.39
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	2x36x26	1,872	4.88
ค่าซ่อมแซมเครื่องมือ ^{อุปกรณ์}	55	55	0.14
ค่าใช้จ่ายเก็บเกี่ยวผลผลิต	170x5x3	2,550	6.65
ค่าใช้ที่ดิน	1600x2	3,600	9.39
ค่าเสื่อมเครื่องมือและ อุปกรณ์		500	1.30
รวม		38,337 บาท	100 %

ตารางที่ 12 : สรุปต้นทุนการผลิตน้อยหน่าลูกผสม เฉลี่ยต่อไร่

รายการ	ปีที่1	ปีที่2	ปีที่3	ต้นทุน รวม	คิดเป็น ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการเตรียมดิน	1020	-	-	1,020	1.33
ค่าปุ๋ยเตรียมดิน	300	-	-	300	0.39
ค่าต้นพันธุ์	2500	-	-	2,500	3.25
ค่าแรงงานในการปลูก	510	-	-	510	0.66
ค่าแรงงานในบำรุงรักษา	8,160	8,160	8,160	16,320	21.25
ค่าปุ๋ย	18,000	18,000	18,000	36,000	46.87
ค่าสารเคมีป้องกันกำจัด ศัตรูพืช	3600	3,600	3,600	7,200	9.37
ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง	700	700	700	2,100	2.73
ค่าซ่อมแซม เครื่องมือ อุปกรณ์	55	55	55	110	0.14
ค่าใช้จ่ายเก็บเกี่ยวผลผลิต	-	2,550	2,550	2,550	3.32
ค่าใช้ที่ดิน	3600	3,600	3,600	7,200	9.37
ค่าเสื่อมเครื่องมือและอุปกรณ์	500	500	500	1,000	1.30
รวม		40,117	38,337	38,337	100

ตารางที่ 13 : ผลตอบแทนและรายได้ต่อไร่

รายการ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	รวม
ผลผลิตต่อไร่	-	200	400	1,000	1,600
ราคาผลผลิตต่อกิโลกรัม	-	72.5	72.5	72.5	
รายได้ต่อไร่	-	14,500	29,000	72,500	116,000

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะทางสัมฐานวิทยา น้อยหน่าลูกผสมพบว่า มีโครงสร้างทางสัมฐานวิทยาคล้ายกับ น้อยหน่า ลำต้นและใบใหญ่กว่าน้อยหน่า ในรูปไข่และรูปใบหอก ผลรูปหัวใจและรูปกลม ผิวค่อนข้างเรียบ หรือมีหนาม หรือมีปุ่มคล้ายหัวนม ปอกเปลือกได้ล่อนหมดเหมือนน้อยหน่าหนัง เนื้อหนา รสหวาน ติดผลดก
2. การเจริญเติบโตทางลำต้นพบว่าทุกสายพันธุ์มีการปรับตัวและเจริญเติบโตได้ดีทุกสายพันธุ์
3. การเกิดพบร็อก มีมี ราก嫩 กิ่งใบแห้ง และ แอนแทรกโนส
4. การเข้าทำลายเมล็ดพันธุ์ หนอนผี้เสื้อเจาะผล หนอนมวนใบ เพลี้ยอ่อน เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไฟ
5. ต้นทุนการผลิตของน้อยหน่าลูกผสมต่อไร่ในปีที่ 1 ประมาณ 40,117 บาท ปีที่ 2 ประมาณ 38,337 บาท และปีที่ 3 ประมาณ 38,337 บาท ซึ่งจะได้คุ้มทุนและมีผลตอบแทนในปีที่ 4 ประมาณ 116,000 บาท
6. การให้ผลผลิตและคุณภาพผลผลิตพันธุ์ เพชรปากช่อง ให้ผลขนาดผลใหญ่ น้ำหนักผล 577.5 กรัม เมล็ดเฉลี่ย 25 เมล็ด/ผล ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำ 20 องศาบริกซ์ พันธุ์อ้อฟรี กันไพรด์ น้ำหนักผลเฉลี่ย 587.5 กรัม/ผล เมล็ดเฉลี่ย 24 เมล็ด/ผล ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำ 21.5 องศาบริกซ์ พันธุ์ TA-Taiwan น้ำหนักผลเฉลี่ย 522.5 กรัม จำนวนเมล็ดเฉลี่ย 21.5 เมล็ด/ผล ปริมาณของแข็งที่ละลายในน้ำ 20.6 องศาบริกซ์ และยังมีพันธุ์ที่น่าสนใจคือพันธุ์ T4 พันธุ์ GoIو และพันธุ์ Red มีคุณภาพผลผลิตที่ดี

สรุปการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- เกคินี ระมิงค์วงศ์. 2528. ไม้ผลเมืองร้อน.ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 290 น.
- ฉลองชัย แบบประเสริฐ. 2531. เอกสารไม้ผลสกุلن้อยหน่า. พิมพ์ครั้งที่2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ผานิต ไทยเจริญ. 2513. การศึกษาทางชีววิทยาของดอกและพัฒนาการของผลน้อยหน่า พันธุ์ฝ่าย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท ภาควิชาพืชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 59 น.
- เรืองศักดิ์ กมขุนทด และ ฉลองชัย แบบประเสริฐ. 2545. การปรับปรุงพันธุ์ไม้ผลสกุلن้อยหน่า. ในรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ทุนอุดหนุนวิจัย มก. ประจำปี 2536 โครงการวิจัย รหัส ม.พ.1.2.36. สถานวิจัยปากช่อง, สถาบันอินทรีย์จันทร์สติตย์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ล้มฤทธิ์ เพื่องจันทร์. 2538. แร่ธาตุอาหารพืชสวน. โรงพิมพ์คิริภัณฑ์อฟเซ็ท, ขอนแก่น. 604 น.
- Geoge, A, P. and R. J.Nissen. 1987. Scientia Hort., 31:9-95.
- Heyes, W.B.1957. Fruit Growing in India, kitabistan, Allahabad, pp.87-358
- Higuchi, H., N. Utsunomiya and T. Sakuratani. 1998. High temperature effects on cherimoyafruit set, growth and development under greenhouse conditions.Sci Hort. 77: 23-31.
- Kumer,R.,M.N. Honda and D.E. Singh. 1977. Indian J.Hort., 34:6-252
- Morton, J. 1987. Atemoya. In: Fruits of warm climates., Miami, FL. USA . p. 72–75.
- Nakasone.H.Y. and R.E. Paull.1988.Tropical Fruits.,USA. pp. 45-75
- Nissen, R. J. , A. P. George and R.H. Broadley. 1999. Custard Apple Conference, Twin Waters, Sunshine Coast, 13-14 July 1999 : 114-130
- Openheimer, C.1947. Agric. Res.Stn. Rehovot.Bull.No.44
- Parson, T.H. 1932.Trop. Agriulturist,32:71-101.
- Purohit, A.G. 1955. Annonaceaeous fruits. Insaunkhe, D.K. and S.S.kadam. Handbook of Fruit science and Technology: Production. Composition, Storage and Processing. Marcel Dekker Inc.,USA. 611 p.
- Salisbury, F. B. and C. Ross. 1992. Plant Physiology. Wadsworth Publishing Co., California. 682 p.
- Thakur D.R. and R.N. Sing. 1965. Indian J. Hort., 22:10-18.

สภาพภูมิอากาศ
สถานีเกษตรหลวงปางดดะ มนิธิโครงการหลวง
ระหว่างปี 2548-2549

Month	Air temperature,'c			Air Humidity,%			Rain mm	E-pan mm/day
	max	min	mean	max	min	mean		
Oct-48	28.6	19.4	23.3	96.4	74.9	85.6	102.8	2.2
Nov-48	27.7	17.5	21.9	95.9	73.9	84.9	102.0	2.5
Dec-48	24.5	14.9	19.0	95.5	70.8	83.1	19.4	1.8
Jan-49	28.8	12.2	19.3	94.6	56.3	75.5	0.0	2.6
Feb-49	30.4	13.9	21.0	91.8	50.4	71.1	1.4	3.4
Mar-49	33.7	18.1	24.8	83.2	44.1	63.6	18.2	4.2
Apr-49	31.7	20.2	25.1	87.9	57.5	72.7	216.4	5.9
May-49	28.8	19.9	23.7	95.4	75.0	85.2	220.5	2.5
Jun-49	29.7	21.0	24.7	94.8	75.1	85.0	235.8	2.6
Jul-49	28.3	21.1	24.2	94.7	81.5	88.1	340.8	2.7
Aug-49	28.3	21.3	24.3	95.1	80.0	87.5	243.1	2.4
Sep-49	28.4	20.5	23.9	98.6	79.2	89.0	304.2	3.0
Total							1804.6	
Mean	29.1	18.3	22.9	93.7	68.2	80.9		3.0

รายงานการพยากรณ์

